Rok 1912.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XXIII. — Wydana i rozesłana dnia 30. listopada 1912.

Nr. 113.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 18. października 1912 L. 148.508, w sprawie przedłużenia Wydziałowi powiatowemu w Rawie ruskiej koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Lubycza - Józefówka.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem przedłuża Wydziałowi powiatowemu w Rawie ruskiej na dalszych lat pięć koncesyę z dnia 17. lutego

1901 (Dz. u. kr. Nr. 34/XXVI.) do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Lubycza-Józefówka w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 114.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 18. października 1912 L. 148.510, w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Rawie ruskiej koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Rawa ruska-Niemirów.

Na mocy § 7. ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem przedłuża Radzie powiatowej w Rawie ruskiej na lat pięć koncesyę z dnia 23. grudnia 1904 (Dz. u. kr. Nr. 24/1 z 1905 r.) do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Rawa ruska-Niemirów w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 115.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 18. października 1912 L. 148.509, w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Rawie ruskiej koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Rawa-Uhnów.

Na mocy § 7. ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księ-

stwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem przedłuża Radzie powiatowej w Rawie ruskiej na lat pięć koncesyę z dnia 2. lutego 1906 (Dz. u. kr. Nr. 41/VI.) do pobierania opłat mytniczych na drodze popowiatowej Rawa-Uhnów w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 116.

U s t a w a

z dnia 12. września 1912 o zabudowaniu potoków Nawieśnica, Ponikiewka, Czerna, Bystra i Jaszczurówka w powiecie Wadowickim.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Zabudowanie potoków Nawieśnica, Ponikiewka, Czerna, Bystra i Jaszczurówka w powiecie Wadowickim ma być wykonane po myśli § 6 ustawy z dnia 4. stycznia 1909, Dz. p. p. Nr. 4 jako przedsiębiorstwo krajowe.

§ 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt generalny c. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowań potoków górskich z roku 1909, który preliminuje koszta robót na 330.600 K. Wydział krajowy jest jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Do pokrycia kosztów budowy przyczynić się ma galicyjski fundusz krajowy trzydziestoprocentowym datkiem w kwocie 99.180 K i państwowy fundusz melioracyjny, ostatni z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia, datkiem w maksymalnej wysokości siedmdziesięciu procent preliminowanych kosztów t. j. w kwocie 231.420 K.

§ 4.

Datki państwa i kraju mają być uiszczone w czasie budowy w miarę rzeczywistej potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§ 5.

Bliższe postanowienia co do terminu rozpoczęcia i czasu trwania budowy, dalej co do sposobu wykonania przedsiębiorstwa, kierownictwa budowy i wpływu Administracyi państwa na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracyą państwa.

§ 6.

Ewentualne oszczędności ze sumy kosztorysowej oznaczonej w § 2 zwrócone być mają czynnikom kontrybuującym w stosunku procentowym ich udziału w kosztach.

§ 7.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być po ukończeniu budowy utworzoną po myśli § 45 ustawy krajowej z dnia 14. marca 1875, Dz. u. kr. Nr. 38 w drodze administracyjnej spółka interesowanych gmin, obszarów dworskich i prywatnych właścicieli gruntów, tudzież innych nieruchomości, a to bez względu, czy się na to zgodzą lub nie, a rozkład datków na poszczególnych członków spółki ma być uskuteczniony według postanowień § 66 powołanej ustawy.

§ 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i skarbu.

Wiedeń, dnia 12. września 1912.

Franciszek Józef w. r.

Zaleski w. r. **Heinold** w. r.

Nr. 117.

U s t a w a

z dnia 12. września 1912 o konserwacyi regulacyi rzeki Nowego Brnia z dopływami.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam na podstawie § 6 ustawy z dnia 29. sierpnia 1890, Dz. u. kr. Nr. 43, co następuje:

§ 1.

Koszta zwyczajnego utrzymania regulacyi rzeki Nowego Brnia z dopływami mają być pokrywane:

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawiania skarp Nowego Brnia i dopływów;
2. z odszkodowań i grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art I. ustawy z dnia 4. stycznia 1903, Dz. u. kr. Nr. 12;
3. z corocznych datków funduszu krajowego i spółki wodnej zawiązanej w myśl ustawy z dnia 13. maja 1885, Dz. u. kr. Nr. 34.

Koszta zarządu technicznego pokrywane będą wyłącznie z funduszu krajowego.

§ 2.

Wysokość corocznych datków kraju i spółki wodnej w § 1 pod 3 wymienionych wynosić ma bez względu na istotną potrzebę w pierwszych trzech latach od roku 1911 do roku 1913 włącznie po 12.500 koron, czyli razem 25.000 K.

Wysokość corocznych datków w latach następnych wynosić ma sumę, jaka z przecięcia rzeczywistych wydatków w ostatnich trzech latach wypadnie.

§ 3.

Pozostałe z końcem roku 1910 zapasy funduszu konserwacyjnego, które zostały uzyskane z dochodów w myśl § 6 ustawy z dnia 29. sierpnia 1890, Dz. u. kr. Nr. 43, niemniej też niezużyte nadwyżki dochodów wymienio-

nych w §§ 1 i 2 mają być odpowiednio fruktyfikowane i służyć będą jako fundusz rezerwowy na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie z powodu szkód elementarnych lub innych nadzwyczajnych wypadków.

§ 4.

O ileby fundusz rezerwowy okazał się niewystarczającym na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie, brakująca reszta rozłożoną zostanie niezależnie od stałych datków rocznych w § 2 ustanowionych po połowie na fundusz krajowy i na spółkę wodną.

§ 5.

Wykonanie robót konserwacyjnych, zarząd funduszu konserwacyjnego i naczelny nadzór nad wykonanemi robotami obejmie stosownie do postanonia § 7 ustawy z dnia 29. sierpnia 1890. Dz. u. kr. Nr. 43 Wydział krajowy.

Wszelkie też datki na utrzymanie wpływać mają do kasy krajowej w półrocznych ratach z góry dnia 1. stycznia i 1. lipca każdego roku.

§ 6.

Ściąganiem datków od stron konkurencyjnych zajmie się spółka wodna według miary ustanowionej w prawnie obowiązującym statucie spółki.

Czasowe wstrzymanie ściągania datków konkurencyjnych może nastąpić tylko za zezwoleniem Wydziału krajowego.

§ 7.

Wszelkie uszkodzenia wykonanych budowli regulacyjnych jak: uregulowanych łożysk Nowego Brnia, dopływów i rowów, wałów ochronnych, szluz, przepustów i innych urządzeń jest wzbronione.

W szczególności wzbronione zostają:

a) przejazd i przepęd zwierząt przez łożysko Nowego Brnia i dopływów tudzież przez wały i rowy, oraz pojenie zwierząt w innych miejscach, aniżeli do tego przeznaczonych;

b) wydobywanie ziemi, mułu, piasku, lodu i t. p. w miejscach niedozwolonych;

c) skopywanie brzegów nowego Brnia, potoków i rowów, przebijanie, zasadzanie drzewami i wikliną i wogóle jakiegokolwiek rodzaju uszkodzenie wałów, ramp i ogrodzeń ku ochronie wałów służących;

d) paszenie zwierząt i zbieranie trawy bez zezwolenia Wydziału krajowegó na skarpach Nowego Brnia, dopływów, rowów i wałów.

§ 8.

Ze względu bezpieczeństwa publicznego zostaje wzbronione:

a) wznoszenie budynków, wałów poprzecznych i jakichkolwiek budowli tamujących przepływ wody, tudzież sadzenie i utrzymywanie drzew z wyjątkiem wikliny (lit. d) w profilu inundacyjnym Nowego Brnia i dopływów obwałowanych;

b) kopanie dołów dla dobywania piasku, gliny i t. p. zbiorników wody i studzień w odległości do 20 metrów włącznie od wałów;

c) oranie ziemi bliżej, aniżeli dwa metry po obu stronach wałów i brzegów Nowego Brnia, tudzież dopływów, a na pół metra od rowów;

d) sadzenie wikliny w profilu inundacyjnym Nowego Brnia i dopływów obwałowanych z wyjątkiem miejsc, gdzie sadzenie to jest bezwzględnie konieczne dla ubezpieczenia brzegów. Miejsca te, które mają być oznaczone w sposób łatwy do poznania dla ogółu, wskaże Wydział krajowy.

§ 9.

W razie zagrożenia wałów ochronnych przez wielką wodę obowiązane są gminy i obszary dworskie położone w okręgu konkurencyjnym na wezwanie inspektorów wałowych, których ustanowi Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym, dostarczyć bezwłocznie potrzebnych sił roboczych i pociągowych, oraz materyałów i narzędzi do obrony wałów.

Siły robocze i pociągowe mają być dostarczone bezpłatnie, za materyały zaś otrzymują strony interesowane wynagrodzenie z funduszu konserwacyjnego (rezerwowego) według cen, jakie ustanawiać będzie co pięć lat z góry Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym i spółką wodną.

Dalsze postanowienia mające na celu obronę wałów w czasie powodzi, zarówno jak i ochronę wykonanych robót regulacyjnych, wydane zostaną w osobnem rozporządzeniu wykonawczem przez Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Rozporządzenie to ma być przedłożone Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

§ 10.

Przekroczenia niniejszej ustawy, o ile nie będą podlegać przepisom powszechnej ustawy karnej, karane będą według postanowień krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875, Dz. u. kr. Nr. 38, oraz ustawy z dnia 4. stycznia 1903, Dz. u. kr. Nr. 12.

§ 11.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, spraw wewnętrznych i robót publicznych.

Wiedeń, dnia 12. września 1912.

Franciszek Józef w. r.

Heinold w. r. **Trnka** w. r.

Nr. 118.

U s t a w a

z dnia 12. września 1912 o zabudowaniu potoku Niedzielnianki.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Zabudowanie potoku Niedzielnianki w dorzeczu Dniestru w powiecie Staro-Samborskim ma być wykonane po myśli § 6. ustawy z dnia 4. stycznia 1909, Dz. p. p. Nr. 4 jako przedsiębiorstwo krajowe.

§ 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt c. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowania górskich potoków z r. 1910, który preliminuje koszta robót na 55.800 K.

Wydział krajowy jest jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Do pokrycia kosztów budowy przyczynić się ma galicyjski fundusz krajowy 30-procentowym zasiłkiem w kwocie 16.740 K i państwowy fundusz

melioracyjny, ten ostatni z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia bezzwrotnym zasiłkiem w maksymalnej wysokości 70 procent preliminowanych kosztów t. j. kwotą 39 060 K.

§ 4.

Oznaczone w § 3 datki państwa i kraju mają być uiszczone w czasie budowy w miarę rzeczywistej potrzeby dla wykonania robót programem objętych, a to w stosunku jak 70 : 30.

§ 5.

Bliższe postanowienia co do terminu rozpoczęcia i czasu trwania budowy, dalej co do sposobu wykonania przedsiębiorstwa, kierownictwa budowy i wpływu Administracyi państwa na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracyą państwa.

§ 6.

Ewentualne oszczędności uzyskane ze sumy kosztorysowej oznaczonej w § 2 mają być po ukończeniu budowy zwrócone kontrybuującym czynnikom w stosunku procentowym ich udziału w kosztach.

§ 7.

Koszta utrzymania wykonanych robót ma pokrywać po ukończeniu budowy fundusz, który ma być utworzony w myśl § 6 ustawy z dnia 18. maja 1896, Dz. u. kr. Nr. 36, o zabudowaniu górskich potoków w dorzeczu Dniestru.

§ 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i skarbu.

Wiedeń, dnia 12. września 1912.

Franciszek Józef w. r.

Zaleski w. r. **Heinold** w. r.

Nr. 119.

U s t a w a

z dnia 12. września 1912 o zabudowaniu potoku Dylągówki.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Zabudowanie potoku Dylągówki w gminach Dylągowa i Sielnica powiatu przemyskiego ma być wykonane po myśli § 6 ustawy z dnia 4. stycznia 1909, Dz. p. p. Nr. 4 jako przedsiębiorstwo krajowe.

§ 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt c. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowania górskich potoków z r. 1910, który preliminuje koszta robót w kwocie 78.500 K.

Wydział krajowy jest jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Do pokrycia kosztów budowy przyczynić się ma tak galicyjski fundusz krajowy, jak i państwowy fundusz melioracyjny, ostatni z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia, bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości 50% preliminowanych kosztów t. j. maksymalną kwotą 39.250 K.

§ 4.

Datki kraju i państwa mają być uiszczone w czasie budowy w miarę rzeczywistej potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§ 5.

Bliższe postanowienia co do terminu rozpoczęcia i czasu trwania budowy, dalej co do sposobu wykonania przedsiębiorstwa, kierownictwa budowy i wpływu Administracyi państwa na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracyą państwa.

§ 6.

Ewentualne oszczędności uzyskane z sumy kosztorysowej, oznaczonej w § 2 zwrócone być mają czynnikom kontrybuującym w stosunku procentowym ich udziału w kosztach.

§ 7.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być po ukończeniu budowy utworzoną po myśli § 45 krajowej ustawy z dnia 14. marca 1875, Dz. u. kr. Nr. 38, w drodze administracyjnej spółka interesowanych gmin, obszarów dworskich i prywatnych właścicieli gruntów i innych nieruchomości, a to bez względu, czy się na to zgodzą lub nie, a rozkład datków na poszczególnych członków spółki ma być uskuteczniony według postanowień § 66 powołanej ustawy.

§ 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i skarbu.

Wiedeń, dnia 12. września 1912.

Franciszek Józef w. r.

Zaleski w. r. **Heinold** w. r.

Nr. 120.

U s t a w a

z dnia 12. września 1912 o zabudowaniu potoku Drohobyczki.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje;

§ 1.

Zabudowanie potoku Drohobyczki w gminach Drohobyczce i Przedmieściu dubieckiem w powiecie przemyskim ma być wykonane po myśli § 6 ustawy z dnia 4. stycznia 1909, Dz. p. p. Nr. 4 jako przedsiębiorstwo krajowe.

§ 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt c. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowania potoków górskich z r. 1910, który preliminuje koszta robót w kwocie 133.000 K.

Wydział krajowy jest jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa, w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Do pokrycia kosztów budowy przyczynić się ma tak galicyjski fundusz krajowy jak i państwowy fundusz melioracyjny, ostatni z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia bezzwrotnym zasiłkiem w maksymalnej wysokości 50% preliminowanych kosztów t. j. maksymalną kwotą 66.500 K.

§ 4.

Datki państwa i kraju mają być uiszczone w czasie budowy w miarę rzeczywistej potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§ 5.

Bliższe postanowienia co do terminu rozpoczęcia i czasu trwania budowy, dalej co do sposobu wykonania przedsiębiorstwa, kierownictwa budowy i wpływu Administracyi państwa na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracyą państwa.

§ 6.

Ewentualne oszczędności uzyskane z sumy kosztorysowej, oznaczonej w § 2 zwrócone być mają czynnikom kontrybuującym w stosunku procentowym ich udziału w kosztach.

§ 7.

Koszta utrzymania wykonanych robót pokrywać będą po ukończeniu budowy gminy Drohobyczka i Przedmieście dubieckie.

§ 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i skarbu.

Wiedeń, dnia 12. września 1912.

Franciszek Józef w. r.

Zaleski w. r. **Heinold** w. r.

Nr. 121.

U s t a w a

z dnia 12. września 1912 o zabudowaniu potoku Żukotyniec w gminie Wołcze.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Zabudowanie potoku Żukotyniec w dorzeczu Dniestru w gminie Wołcze w powiecie Turczańskim ma być wykonane jako przedsiębiorstwo krajowe.

§ 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt c. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowań górskich potoków z roku 1910, który preliminuje koszta robót w kwocie 70.800 K.

Wydział krajowy jest jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Do pokrycia kosztów budowy przyczynić się ma w myśl § 6 ustawy z dnia 4. stycznia 1909, Dz. p. p. Nr. 4 fundusz krajowy 30-procentowym bezzwrotnym zasiłkiem w kwocie 21.240 K i państwowy fundusz melioracyjny, ostatni z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia bezzwrotnym zasiłkiem w maksymalnej wysokości 70 procent preliminowanych kosztów t. j. kwotą 49.560 K.

§ 4.

Datki kraju i państwa mają być uiszczone w czasie budowy w miarę rzeczywistej potrzeby dla wykonania robót, programem objętych.

§ 5.

Bliższe postanowienia co do terminu rozpoczęcia i czasu trwania budowy, dalej co do sposobu wykonania przedsiębiorstwa, kierownictwa budowy i wpływu Administracyi państwa na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracyą państwa.

§ 6.

Ewentualne oszczędności z sumy kosztorysowej oznaczonej w § 2 mają być po ukończeniu robót zwrócone czynnikom kontrybuującym w stosunku ich udziału w kosztach.

§ 7.

Koszta utrzymania wykonanych robót pokrywać będzie fundusz, który ma być utworzonym po myśli § 6 ustawy z dnia 18. maja 1896, Dz. u. kr. Nr. 36 o zabudowaniu górskich potoków w dorzeczu Dniestru.

§ 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i skarbu.

Wiedeń, dnia 12. września 1912.

Franciszek Józef w. r.

Zaleski w. r. **Heinold** w. r.

Nr. 122.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 29. października 1912, L. 160.638, w przedmiocie zezwolenia gminie Sędziszów, powiat Ropczyce, na dalszy pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910, Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Sędziszów na dalszy pobór zezwolonych rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 15. grudnia 1910, Dz. u. kr. Nr. 270, opłat gminnych od trunków, a to od 1. września 1912 do 31. sierpnia 1918 t. j. przez sześć lat pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910, Dz. u. kr. Nr. 231, a mianowicie:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 11 (jedenaście) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 11 (jedenaście K;

2. od jednego hektolitra araku, rumu, ponczowej esencyi, śliwowicy, likieru, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkohometra po 11 (jedenaście) K:

3. od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K;

4. od jednego hektolitra miodu, wiśniaku, maliniaku i dereniaku po 12 (dwanaście) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Sędziszów.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 123.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 22. października 1912, L. 151.068, w sprawie przedłużenia Wydziałowi powiatowemu w Rawie ruskiej koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Rawa ruska-Wulka mazowiecka.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907, (Dz. u. kr. Nr. 155) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem przedłuża Radzie powiatowej w Rawie ruskiej na lat pięć koncesyę z dnia 2. lutego 1906 (Dz. u. kr. Nr. 41/V) do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Rawa ruska-Wulka mazowiecka w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 124.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 6. listopada 1912, L. 164.864, w przedmiocie zezwolenia gminie Łęki górne powiat Pilzno, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910, Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Łęki górne pobierać do końca roku 1914 pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2 grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231 następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 10 (dziesięć) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 10 (dziesięć) K;
2. od jednego hektolitra araku, rumu, ponczowej esencyi, śliwowicy, likieru, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 6 (sześć) K;
3. od jednego hektolitra piwa po 1 (jednej) K;
4. od jednego hektolitra miodu po 5 (pięć) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Łęki górne.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 125.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 5. listopada 1912, L. 164.863, w przedmiocie zezwolenia gminie Żmigród powiat Jasło, na pobór opłaty gminnej od piwa.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910, Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Żmigród pobierać opłatę gminną od piwa do końca roku 1918 pod

warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910, Dz. u. kr. Nr. 231, a to:

1. w czasie do końca roku 1914 w wysokości po 2 (dwie) K 40 h od jednego hektolitra, jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 125% tych podatków;

2. w czasie od 1. stycznia 1915 do końca roku 1918 w wysokości po 2 (dwie) K od jednego hektolitra.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Żmigród.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 126.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 5. listopada 1912, L. 164.865, w przedmiocie zezwolenia gminie Majdan powiat Kolbuszowa, na dalszy pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910, Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Majdan na dalszy pobór dotychczas na podstawie ustawy z dnia 4. października 1909 Dz. u. kr. Nr. 137 pobieranych opłat gminnych od trunków do końca roku 1914 pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910, Dz. u. kr. Nr. 231, a mianowicie:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 11 (jedenaście) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 11 (jedenaście) K;

2. od jednego hektolitra araku, rumu, ponczowej esencyi, śliwowicy, likieru, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkohometra po 11 (jedenaście) K;

3. od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K;
4. od jednego hektolitra miodu po 11 (jedenaście) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Majdan.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 127.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 22. października 1912, L. VIII a 410/4, którem ogłasza się rozporządzenie wykonawcze do ustawy z 3. września 1910, Dz. u. kr. Nr. 224, o obwałowaniu prawego brzegu Wisły od ujścia Dańkówki do ujścia Przemszy, ułożone przez c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym, a zatwierdzone reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z 10. września 1912, L. 8803.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 3. września 1910, Dz. u. kr. Nr. 224, o obwałowaniu prawego brzegu Wisły od ujścia potoku „Dańkówki“ do ujścia „Przemszy“.

§ 1.

Obwałowanie Wisły od ujścia potoku „Dańkówki“ do ujścia „Przemszy“ ma być przeprowadzone w myśl § 7 ustawy z dnia 3. września 1910, Dz. u. kr. Nr. 224, przez Administracyę państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym i Reprezentacyą powiatu bialskiego.

§ 2.

Za podstawę techniczną tego obwałowania Wisły służyć ma projekt opracowany w roku 1909 przez organa państwowe, który preliminuje koszta ogólne na 1,160.000 K.

Administracya państwa jest jednak upoważniona do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Wydziałem krajowym w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

Projekt obwałowania obejmuje następujące roboty:

1. budowę wału nadwiślańskiego od ujścia Dańkówki do ujścia Przemszy na długości 17·681 km., wraz z budową 44 szluz i potrzebnymi przejazdami, następnie ubezpieczeniem stopy wałów na długości 0·76 km. oraz 4·1 km, rowów odwadniających,

2. budowę wału wstecznego młynówki w Harmężu na długości 2·12 km. wraz z budową 5 szluz i częściowem położeniem młynówki,

3. budowę wału wstecznego potoku Brzezinki na długości 3·241 km. wraz z budową 4 szluz,

4. utrzymanie wszystkich powyższych robót w czasie budowy.

§ 3.

Czas budowy ustanawia się na lat pięć i trwać ma od roku 1912 do końca roku 1916.

W czasie tym wzbronione są wszelkie sprzeczne z projektem prywatne budowle w obrębie projektowanych wałów, niemniej też stawianie budynków między korytem rzeki a projektowaną trasą wałów.

§ 4.

Koszta robót projektowanych, tudzież wszelkie koszta komisyjne, kancelaryjne i koszta zarządu pokryte będą z funduszu budowy utworzonego w myśl § 3 ustawy z dnia 3. września 1910, Dz. u. kr. Nr. 224.

Zarząd funduszu budowy spoczywa w rękach Aministracyi państwa, która z tego funduszu uskutecznia wypłaty i zarządza asygnaty.

§ 5.

Oznaczone w § 3 ustawy z 3. września 1910, Dz. u. kr. Nr. 224 datki kraju, Państwa i powiatu bialskiego mają być wpłacone do funduszu budowy w sposób następujący:

a) 40% datek funduszu krajowego w kwocie 464.000 K w pięciu równych ratach rocznych po 92 800 K od roku 1912 do roku 1916;

b) 50% datek państwowego funduszu melioracyjnego w kwocie 580 000 K z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia w pięciu równych ratach rocznych po 116.000 K od roku 1912 do roku 1916,

c) 10% datek powiatu bialskiego w kwocie 116.000 K w pięciu równych ratach rocznych po 23.200 K od roku 1912 do roku 1916.

Datek konkurencyjny powiatu bialskiego ma być pokryty w czasie budowy zaliczkowo z funduszu krajowego i zwrócony funduszowi krajowemu w dziesięciu równych ratach rocznych po 11.600 K od roku 1917 do roku 1926.

Zapasy kasowe funduszu budowy lokowane być mają na rachunku bieżącym w Banku krajowym.

Jeżeli po ukończeniu robót projektem objętych okaże się w funduszu budowy pozostałość kasowa, ma być ta pozostałość zwróconą kontrybuującym czynnikom w stosunku ich udziału w kosztach budowy.

§ 6.

Do prowadzenia budowy i technicznej administracyi utworzone będzie przez Ministerstwo robót publicznych osobne kierownictwo budowy wałów na Małej Wiśle od ujścia Dańkówki do ujścia Przemszy, składające się z urzędników państwowych a mianowicie z kierownika budowy i drugiego przydzielonego młodszego urzędnika technicznego.

Kierownictwo budowy ma przeprowadzać pomiary, opracowywać projekty szczegółowe i operaty wykonawcze, oraz operaty do dochodzeń wodnoprawnych i ekspropryacyjnych i wykonywać projektowane roboty.

§ 7.

Budowa, która ma być z reguły prowadzoną we własnym zarządzie, administrowaną będzie według norm, obowiązujących dla budowli wodnych przez Administracyę państwa wykonanych.

§ 8.

W razie, gdyby w czasie budowy okazała się potrzeba zmiany w projekcie, służącym za podstawę przeprowadzenia robót, lub też strony interesowane tej zmiany żądały, winno c. k. kierownictwo budowy przedłożyć odpowiedni wniosek z planami i kosztorysami c. k. Namiestnictwu do zatwierdzenia w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Przez podobne zmiany projektu nie może jednak nastąpić w żadnym wypadku przekroczenie preliminowanych kosztów, a w razie gdyby te zmiany miały dotknąć podstawy hydrotechnicznej zatwierdzonego projektu, mają być przedłożone c. k. Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

§ 9.

Administracyi państwa i Wydziałowi krajowemu oraz Reprezentacyi powiatu bialskiego przysługuje prawo przekonywać się każdego czasu za pośrednictwem swych organów technicznych, względnie delegatów o postępie robót i jakości wykonania.

W tym celu znajdujące się na miejscu a zajęte wykonaniem robót organa budownictwa państwowego są obowiązane udzielić wszelkich żądanych wyjaśnień tak delegatom Wydziału krajowego jak i Reprezentacyi powiatu bialskiego.

Kontrola robót przez delegowanych w tym celu techników Administracyi państwa, Wydziału krajowego oraz powiatu bialskiego, odbywać się ma według możności co dwa miesiące. Z każdorazowej inspekcyi mają ci technicy składać swym przełożonym władzom szczegółowe sprawozdania, które posłużą c. k. Namiestnictwu do wydania stosownych zarządzeń.

Koszta tej kontroli technicznej pokrywa fundusz budowy.

§ 10.

Z końcem każdorocznego okresu budowy ma Kierownictwo budowy zażądać kolaudacyi robót uskutecznionych w zakresie projektu. Kolaudacyę przeprowadzi komisya składająca się:

a) z wyższego urzędnika technicznego delegowanego przez Namiestnictwo, tudzież wyższego urzędnika technicznego delegowanego przez Wydział krajowy.

b) z kierownika budowy,

c) z delegata Wydziału powiatu bialskiego.

Z tych członków komisyi mają jednak tylko technicy pod a) wymienieni głos rozstrzygający. Komisya ogląda i bada wykonane roboty w ogólności, szczegółową zaś kolaudacyę wykonanych robót przeprowadzają wspólnie technicy pod a) wymienieni.

Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz budowy.

Protokół kolaudacyjny zbadany przez Namiestnictwo i Wydział krajowy udziela się do wiadomości Ministerstwu rolnictwa, a dopiero wtedy, kiedy ze strony tego Ministerstwa nie będą podniesione zarzuty, nastąpić może wypłata rat kolaudacyjnych, zatrzymanych przedsiębiorcom. Po przeprowadzeniu kolaudacyi, mosty zbudowane kosztem funduszu budowy mają być oddane interesowanym władzom, gminom lub stronom do dalszego utrzymania.

§ 11.

Kierownictwo budowy zajmie się po upływie każdorazowego okresu budowy wypracowaniem sprawozdań dorocznych z czynności budowlanej, które mają wykazać rezultaty robót, wartość budowy obliczoną na podstawie wykazów bryłowatości i analizy cen jednostkowych, oraz inne ważniejsze spostrzeżenia co do budowy.

Sprawozdanie to przedstawi c. k. Namiestnictwo c. k. Ministerstwu rolnictwa po przejrzeniu przez Wydział krajowy.

§ 12.

Robotnicy zajęci przy budowie, ubezpieczeni będą na wypadek choroby w kasie chorych, istniejącej przy c. k. Kierownictwie regulacyi Wisły w Krakowie.

W celu ułatwienia rachunkowości i możliwego zredukowania kosztów zarządu datki asekuracyjne opłacać będzie w wysokości przepisanej statutem tej kasy, wyłącznie fundusz budowy przy zupełnem uwolnieniu robotników od uiszczania dotyczących opłat.

§ 13.

Ostateczne zarachowanie w księgach wszystkich dochodów i wydatków funduszu budowy prowadzi c. k. Namiestnictwo według norm przepisanych dla rachunkowości państwowej, z końcem każdego roku a najdalej do 1. marca następnego roku udziela Wydziałowi krajowemu zamknięcia rachunków, a na żądanie tegoż zezwala na wglądnięcie w rachunki szczegółowe.

Odpis zamknięcia rachunkowego udziela c. k. Namiestnictwo także c. k. Kierownictwu budowy.

Zamknięcie rachunkowe przedłożyć ma Namiestnictwo do zatwierdzenia Ministerstwu rolnictwa.

Nr. 128.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 17. listopada 1912 L. 14.569/pr., którem na mocy § 1. rozp. min. z dnia 15. lutego 1857 Dz. u. p. Nr. 33 ustanawia się sposób, w jaki odbywać się ma meldowanie obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne w miejscowości Skała powiatu borszczowskiego.

§ 1.

Ktokolwiek z osób nieuprawnionych na mocy koncesyi przemysłowej do utrzymywania gospód, przyjmie do swojego mieszkania osobę obcą t. j.

nie mającą stałego miejsca mieszkania w miejscowości Skała, a to bez względu na stosunek obcego do gospodarza, na czas dłuższy jak 12 godzin winien jest osobę tę zameldować w ciągu dnia, w którym ją przyjął, a gdyby osoba przybyła tak późno, że zameldowanie do godziny 8-mej wieczorem tego samego dnia nastąpićby nie mogło, najdalej do godziny 9 rano dnia następnego.

§ 2.

Zameldowanie nastąpić powinno w c. k. Ekspozyturze policyi w Skale z reguły pisemnie zapomocą przepisanej kartki meldunkowej po wypełnieniu wszystkich rubryk.

Dokumenty podróży obcego i jego towarzyszy należy okazać przyjmującemu meldunek.

Meldowanie uskutecznić można także ustnie osobiście w c. k. Ekspozyturze policyi, w którym to przypadku należy wymienić daty potrzebne do wypełnienia rubryk w kartce meldunkowej zawartych.

§ 3.

O dniu, w którym obcy opuszcza mieszkanie należy w terminie ustanowionym w § 1. donieść c. k. Ekspozyturze policyi pisemnie lub ustnie z podaniem miejsca dokąd obcy się udał lub udać się zamierzał.

§ 4.

Przekroczenia tych przepisów, o ile nie stanowią przekroczenia § 320 a), b), c) i d) u. k. karane będą przez c. k. Starostwo w Borszczowie na mocy rozporządzenia min. z dnia 2. kwietnia 1858 Dz. u. p. Nr. 51.

§ 5.

Niniejsze obwieszczenie wchodzi w życie natychmiast po ogłoszeniu, i nie zmienia w niczem innych obowiązków w sprawie meldowania obcych ustanowionych rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 15. lutego 1857 Dz. u. p. Nr. 33 a w szczególności obowiązku meldowania obcych przez osoby upoważnione do utrzymywania gospód i obowiązku meldowania sług i pomocników przemysłowych w sposób powołanem rozporządzeniem ministeryalnem określony.

Jednocześnie traci moc obowiązującą obwieszczenie Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 29. lutego 1888, L. 618 Dz. u. kr. Nr. 29, o ile się do gminy Skały odnosi.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.